

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Niet-preferente senior schuld: beleggen in verliesabsorptie?

Rank, W.A.K.

Citation

Rank, W. A. K. (2018). Niet-preferente senior schuld: beleggen in verliesabsorptie? *Financial Investigator*, 2018(4), 97. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/70048>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/70048>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

DOOR PROF. MR. W.A.K. RANK, ADVOCaat BIJ NAUTADUTILH TE AMSTERDAM
EN HOGLERAAR FINANCIËEL RECHT AAN DE UNIVERSITEIT LEIDEN

COLUMN

Niet-preferente senior schuld: beleggen in verliesabsorptie?

Een recent wetsontwerp strekt ertoe om banken in staat te stellen zogenaamde niet-preferente senior schuld uit te geven. Ofschoon deze schuldinstrumenten aantrekkelijk kunnen zijn voor beleggers, moeten zij vooral de afwikkelbaarheid van banken vergroten. De vraag is of dat conflicteert.

Op 9 maart 2018 is een wetsvoorstel bij de Tweede Kamer ingediend betreffende een wijziging in de crediteurenhiërarchie bij insolvente banken. Dit wetsvoorstel voorziet in een aanpassing van de Faillissementswet ter implementatie van een Europese richtlijn tot wijziging van de BRRD wat betreft de rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde. De richtlijn verlangt van de lidstaten dat aan de vorderingen die in het faillissement van een bank op de boedel kunnen worden verhaald, een nieuwe categorie niet-preferente senior schuld (senior non-preferred debt) wordt toegevoegd. Vorderingen uit hoofde van dergelijke niet-preferente senior schuld komen in het geval van faillissement van de bank in rang ná vorderingen uit hoofde van andere senior schuld en (niet gegarandeerde) deposito's, maar gaan vóór op vorderingen uit kapitaalinstrumenten (CET-1, AT-1, Tier 2) en achtergestelde schulden. De keerzijde is evenwel dat deze instrumenten in het geval van resolutie van de bank tot de passiva behoren die direct ná vorderingen uit kapitaalinstrumenten en achtergestelde schulden en vóór vorderingen uit hoofde van andere senior schuld voor een bail-in kunnen worden gebruikt.

Als een bank faalt of waarschijnlijk zal falen, kan de bevoegde afwikkelingsautoriteit tot resolutie besluiten en het instrument van de bail-in inzetten. Voorwaarde daarvoor is dat er geen redelijk vooruitzicht is dat een private oplossing of de inzet van toezichtmaatregelen het tij zal keren en dat afwikkeling noodzakelijk is in het algemeen belang. In het kader van een bail-in kunnen daarvoor in aanmerking komende passiva van de falende bank worden afgeschreven of omgezet in kapitaalinstrumenten. Bail-in is mogelijk ten aanzien van alle passiva, tenzij deze expliciet zijn uitgezonderd. Zo kunnen

niet alleen kapitaalinstrumenten en achtergestelde schulden aan bail-in worden onderworpen, maar ook niet door het depositogarantiestelsel gedekte deposito's en andere concurrente vorderingen. Serieuze uitzonderingen zijn eigenlijk slechts door het depositogarantiestelsel gedekte deposito's en door zekerheden gedekte passiva. De effectiviteit van een bail-in wordt bemoeilijkt door de omstandigheid dat een crediteur als gevolg van een resolutiemaatregel niet in een slechtere positie mag komen te verkeren dan de positie waarin hij zou hebben verkeerd in het geval van een faillissement van de bank (no creditor worse off principle, NCWO-principle). Het is immers niet uitgesloten dat een crediteur bij een bail-in van dergelijke concurrente vorderingen slechter af is dan bij faillissement.

Voor banken betekent de toevoeging van deze nieuwe categorie niet-preferente senior schuld aan de faillissementsladder een mogelijkheid om op een eenvoudige manier te voorzien in voldoende bail-in-baar kapitaal. Met het oog hierop zijn veel banken op dit moment al bezig met het aanpassen van hun obligatie-programma's. Waarschijnlijk kunnen zelfs nu al obligaties worden uitgegeven die bij inwerkingtreding van de wetswijziging de rang van niet-preferente senior schuld verkrijgen, al zal daarvoor mogelijk wel een conversiebepaling in de voorwaarden vereist zijn. Voor beleggers is beleggen in deze niet-preferente senior schuld aantrekkelijk in verband met de hoge rentevergoeding, zeker als men deze vergelijkt met de huidige rente op gewone obligaties. De belegger loopt wel het risico dat hij in het geval van een bail-in met afschrijving of conversie te maken zal krijgen, maar daar staat dan die hogere rentevergoeding tegenover. «